

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 5 września 2018 r.,

w sprawie **Z.B.**

wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania,

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R.C. - Kancelaria Adwokacka w W.– kwotę 442,80 zł (czterystu czterdziestu dwóch złotych osiemdziesięciu groszy), w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

Wyznaczony dla wnioskodawcy, skazanego Z.B., obrońca z urzędu w osobie adwokata R.C. (k.9 akt SN), pismem datowanym na dzień 9 sierpnia 2018 r. poinformował, że nie stwierdził podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 lutego 2013 r., w sprawie II AKa [...] /12. Jednocześnie obrońca wniósł o zasądzenie kosztów udzielonej z urzędu pomocy prawnej w „wysokości 150% opłaty określonej w § 17 ust. 4 pkt 2” rozporządzenia „z uwagi na obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stopień zawichości sprawy i nakładu czasu pracy przy analizie akt sprawy i sporządzeniu (...) opinii”, oświadczając, że koszty te nie zostały uiszczone ani w całości ani w części.

Złożony przez obrońcę wniosek podlega uwzględnieniu, bowiem znajduje podstawę prawną z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze (tekst jedn. Dz. U. 2018 r., poz. 1184 ze zm.) Wysokość zaś zasądzonej kwoty wynika z § 17 ust. 4 pkt 2 w związku z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714 ze zm.) i wynosi 442,80 zł. Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, iż jeśli żadne nadzwyczajne okoliczności nie wystąpiły, a nakład pracy obrońcy, jak i obszerność materiału nie są zdecydowanie ponadprzeciętne, to nie istnieją przesłanki do zasądzenia w sprawie wynagrodzenia wyższego od stawek minimalnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2014 r., V ACa 60/14, OSA 2015/1/14-25, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2016 r., IV KZ 37/16, KZS 2016/12/39). Analiza akt sprawy nie daje podstaw do przyjęcia, że wystąpiły w niej okoliczności uzasadniające zwiększenie wynagrodzenia obrońcy ponad stawkę minimalną.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

ał